

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 20 maj 1887, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kamrarnes remiss å Riksdagens år 1886 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1884.
(I. A.)

Sedan ofvannämnda revisionsberättelse den 12 innevarande månad blifvit af Riksdagens båda Kamrar till statsutskottet remitterad, får utskottet här nedan meddela det yttrande, hvartill utskottet funnit samma berättelse nu föranleda.

Den 14 februari innevarande år afgaf Riksdagens statsutskott utlåtande (N:o 6) i anledning af förevarande berättelse och har utskottet i nämnda utlåtande hemställt,

under § 1, att revisorernes framställning angående underhållet och dispositionen af Svartsjö lustslott icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

under § 2, att Riksdagen måtte vid hvad i fråga om öfverkontrollörernes reseersättningar förekommit låta tills vidare bero;

under § 3, att revisorernes framställning angående Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Norrbottens län redovisning af de till väg- och vattenbyggnader anslagna medel icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

under § 5, att revisorernes framställning beträffande reseersättningen till Alnarps landtbruksinstitutts revisorer icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

under § 6, att Riksdagen måtte vid hvad i fråga om redovisningen af stämpelmedlen förekommit låta bero;

under § 7, att Riksdagen jemväl måtte låta bero vid den afgifna förklaringen i anledning af revisorernes framställning angående Upsala universitetets bokföring;

under § 8, att revisorernes framställning rörande insändande från Upsala universitet af sådana räkenskapsammandrag, som afses i kongl. kungörelsen den 23 maj 1884, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda; samt

under § 11, att Riksdagen, beträffande revisorernes framställning angående verificeringen af vissa inkomstposter vid domkyrkorna i Upsala, Vesterås, Strengnäs och Kalmar, måtte vid hvad i ärendet förekommit låta bero.

Samtliga dessa utskottets hemställanden hafva blifvit af båda kamrarna bifallna.

Tillika hafva begge kamrarna sammanstående beslutit att lägga till handlingarne hvad statsutskottet i förenämnda utlåtande anmält och omförmält

under § 4 angående förvaltningen af landtbruksakademiens experimentalfält och

under § 12 rörande ifrågasatt förändrad organisation af handelsflottans pensionsanstalt.

Vidare hade statsutskottet i § 13 af samma utlåtande förklaradt att, — förutom de framställningar som berörts i förenämnda paragrafer äfvensom i utlåtandets §§ 9 och 10, om hvilka sistnämnda utskottet här nedan kommer att meddela yttranden — utskottet funnit hvad i öfrigt blifvit af revisorerne anmält och erinradt dels vara af beskaffenhet att lämpligen böra tagas i öfvervägande vid behandling af de utgiftsanslag, revisorernes framställning berörde, dels hafva medfört åsyftad rättelse, dels vara genom vederbörandes utlåtanden nöjaktigt förklaradt, dels ej vara af den vikt, att, oaktadt förklaringen icke varit fullt tillfredsställande, någon Riksdagens åtgärd bort af förhållandena påkallas, dels slutligen icke hafva varit af beskaffenhet att från utskottets sida påkalla något yttrande. — Jemväl detta statsutskottets förklarande är af Riksdagens båda Kamrar lagdt till handlingarne.

Då Riksdagen sålunda i afseende å statsutskottets i åberopade utlåtande under §§ 1—8 och 11—13 gjorda framställningar fattat beslut,

genom hvilka nämnda frågor blifvit slutbehandlade, har utskottet funnit ifrågavarande till utskottet remitterade revisionsberättelse i alla delar, hvilka nyssnämnda paragrafer afse, icke påkalla någon utskottets åtgärd.

I § 9 af statsutskottets omförmälda utlåtande öfver statsrevisorernes förevarande berättelse hade utskottet hemställt, att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att, så vida den år 1877 för behandling af vissa frågor rörande den tekniska undervisningen nedsatta komité skulle i öfrigt hafva afslutat sina arbeten, Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida icke de åt samma komité sedermera gifna uppdrag dels i fråga om afgifvande af förslag till fördelning af anslaget till de tekniska skolorna och dels rörande inspektionen af nämnda skolor måtte kunna i annan ordning bringas till fullgörande.

Denna statsutskottets hemställan blef af Riksdagens Andra Kammare bifallen, hvaremot densamma af Första Kammaren, efter det herr statsrådet och chefen för kongl. ecklesiastikdepartementet meddelat åtskilliga upplysningar i ämnet, afslogs.

Då denna fråga synes vara af den beskaffenhet att kamrarnes derom fattade olika beslut icke kunnat sammanjemkas, får utskottet endast hemställa,

att omförmälda fråga om aflåtande till Kongl. Maj:t af en skrifvelse angående den för behandling af vissa frågor rörande den tekniska undervisningen år 1877 nedsatta komité icke må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

I en vid medicinalstyrelsens hufvudbok fogad specifik redogörelse för ordinarie statsregleringen tillhörande anslag funnes, enligt hvad revisorerne meddelat, jemväl ett anslag å 750 kronor till inrättningen för sjukes behandling med elektricitet och galvanism, å hvilket anslag funnes en vid 1884 års slut till 2,858 kronor 45 öre uppgående reservation; och då revisorerne inhemtat att, till följd af ett utaf framlidne stadsmäklaren Johan Carl Bruun den 5 oktober 1814 upprättadt testamente, en fond till ursprungligt belopp af 766 r:dr 16 sk. b:ko blifvit stäld under sundhetskollégii förvaltning för befrämjande af ofvan omförmälda inrättning för sjukes behandling med elektricitet och galvanism,

men denna fond icke funnes i medicinalstyrelsens hufvudbok under särskildt konto redovisad, utan syntes ingå i förenämnda, såsom reservation utförda summa af 2,858 kronor 45 öre, hade revisorerne, som emellertid af räkenskapen icke kunnat utröna med huru stort belopp fonden ingått i reservationen, velat framhålla lämpligheten deraf, att ifrågavarande, för visst ändamål donerade medel blefve i medicinalstyrelsens räkenskap särskildt redovisade.

I afgifvet utlåtande i anledning af revisorerne anmärkningar vid granskningen af medicinalstyrelsens räkenskaper har styrelsen, beträffande revisorerne nu omförmälda framställning, åberopat det af styrelsens kamrerare i frågan afgifna yttrande, hvori bemälde kamrerare anført, att hvad vidkomme den af revisorerne uttalade förmodan, att uti 1884 års reserverade medel å anslaget till inrättningen för sjukas behandling med elektricitet och galvanism skulle ingå de utaf stadsmäklaren Bruun donerade medlen, så vederlades en sådan förmodan utaf den omständigheten, att dessa medel alltid redovisats uti särskild redogörelse inför medicinalstyrelsen och sålunda ej funnits intagna uti den öfver i stat anslagna medel och dermed bestridda utgifter upprättade hufvudbok samt följaktligen ej kunnat i hufvudbokens behållningar ingå, utan bestode denna reservation utaf det år 1845 af dåvarande lifmedikus Sæve genom insamling åstadkomna kapitalet af 1,600 r:dr b:ko jemte de under årens lopp gjorda besparingarne å därför influtna räntor, hvilka senare dock enligt kongl. brefvet den 23 maj 1845 skulle såsom arfvode till inrättningens föreståndare utgå, men till en del blifvit besparade för att, såsom äfven skett, bereda tillgång till bekostande af behöfliga reparationer utaf inrättningens materiel. Att detta, af enskilda personer donerade kapital, 1,600 r:dr b:ko, hvilka medel enligt nämnda kongl. bref endast under det vilkor blifvit öfverlemnade, att gåfvomedlen skulle till deras gifvare återställas, om rikets ständer komme att förändra eller indraga det till inrättningen beviljade anslaget, aldrig kunde hänföras till statsmedel och till följd deraf ej uti styrelsens hufvudbok bort redovisas, vore tydligt, men då det en gång så skett, måste det ock enligt senaste formulär för hufvudboken tills vidare förblifva.

Då Bruunska testamentsmedlen på intet vis inginge uti den å anslaget till elektricitetsinrättningen befintliga reservation, samt då Kongl. Maj:t om medlens förvaltning ej meddelat några föreskrifter, kunde kontoret för sin del ej biträda den af revisorerne framhållna lämpligheten deraf, att dessa medel skulle i medicinalstyrelsens hufvudbok redovisas, utaf det skäl, att de vore för visst ändamål donerade.

Enär, på sätt af Riksdagens revisorer ofta blifvit framhållet, önsk-

ligt är, att de af enskilda personer för särskilda allmännyttiga ändamål donerade, under förvaltning af statens verk och myndigheter ställda medel varda i sammanhang med redogörelsen öfver den allmänna medelsförvaltningen redovisade, hade det, enligt hvad i § 10 af statsutskottets åberopade utlåtande omförmäles, syntts utskottet lämpligt, att framlidne stadsmäklaren Bruuns ifrågavarande donationsfond blefve i medicinalstyrelsens hufvudbok till redovisning upptagen, helst en annan fond af likartad beskaffenhet, eller den genom framlidne lifmedikus Säve för samma ändamål åstadkomna donationsfond, efter hvad styrelsens kamrere upplyst, i enlighet med senaste formulär för hufvudboken redan nu i densamma redovisas.

Med anledning häraf hemstälde utskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att den af framlidne stadsmäklaren J. C. Bruun för befrämjande af inrättningen till sjukets behandling med elektricitet och galvanism stiftade, under medicinalstyrelsens förvaltning ställda fond måtte varda i bemälda styrelsens hufvudbok redovisad.

Denna statsutskottets hemställan har af Riksdagens båda kamrar blifvit bifallen, utan att dock den beslutade skrifvelsen i ämnet blifvit till Kongl. Maj:t expedierad.

Då den ifrågasatta förändringen i afseende å förenämnda fonds bokföring synes utskottet lämplig, får utskottet, för vinnande af detta mål, hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att aflåta skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan att Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att den af framlidne stadsmäklaren J. C. Bruun för befrämjande af inrättningen för sjukets behandling med elektricitet och galvanism stiftade, under medicinalstyrelsens förvaltning ställda fond måtte varda i bemälda styrelsens hufvudbok redovisad.

Stockholm den 20 maj 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.